

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۱۱ مارچ ۲۰۱۶

مصر: ساکت باشید، پاکسازی بزرگ مقدم است

از تابستان ۲۰۱۳ صدها زن و مرد مصری سر به نیست شده اند. آنها قربانیان آدم ربائی از جانب نیروهای سرکوب می باشند. خانواده های آنان نمی دانند کجا بوده و آیا هنوز زنده اند. به مناسبت روز زن در ۸ مارچ ۲۰۱۶ شماری از دستجات اقدام مشترکی را تحت عنوان زیر به راه انداخته اند:

«فرزندان ما کجا هستند» کمپاین در فیس بوک- <https://www.facebook.com/events/553472754812492>

نوباوگان از درون سلول های زندان دومیات به بی گناهی خویش شهادت می دهند. آنها در پنجم ماه مه ۲۰۱۵ فقط برای این دست به تظاهرات زده بودند تا پدران و برادرانشان که به خاطر داشتن عقاید سیاسی در شدیدترین شرایط زندان تحت شکنجه قرار دارند، آزاد گردند. آنان امروز پس از تحمل ضربات وحشیانه در زندانهائی پر جمعیت متهم به این هستند که نفرات پولیس را با استفاده از سلاح گرم کشته اند.

از زمان دستگیری آنها دائم تاریخ دادگاهشان به عقب می افتد. گوئی مأموران زندان قصد دارند رنج آنان و مادرانشان را که انجام ملاقاتشان به دست آنهاست طولانی تر کنند.

اما در کشور سیاسی کراتی پس از حمام خونی که در تابستان ۲۰۱۳ به دنبالش رئیس جمهور مرسی برکنار شد دیگر به حفظ ظاهر دموکراتیک نیز اهمیتی داده نمی شود. حقوق بشر را به کناری نهاده اند و هر گونه اعتراضی را حتا اگر بر روی فیس بوک هم باشد به سکوت وادار می کنند.

به خاطر بیابوریم: جمع کردن بست نشین ها از میدان های ربیعہ الادویہ و النهضت در قاهرہ در ۱۴ ماه اگست ۲۰۱۳ و روزهای پس از آن که موجب کشته شدن ۱۵۰۰ تن از تظاهر کنندگان گشت. از آن زمان ۴۰۰.۰۰۰ زندانی سیاسی در زندان ها می پوسند، در حالی که دادگاه هنوز برای اکثر آنان حکمی صادر نکرده است. دستگیری ها ادامه داشته، پزشکان، روزنامه نگاران، کنشگران، اعضای سندیکاها و حتی کودکان را نیز دستگیر کرده اند.

جوان ۱۵ ساله ای به نام **اسر محمد ظاهر الدینہ** را در ۱۲ جنوری از منزلشان ربوده و به یکی از زندان های مخفی بردند. سپس وی در اواسط فبروری در همان زندان دیده شده است. به هنگام اولین دیداری که اسر با خانواده اش در ۲۳ فبروری داشت به آنها گفت که بارها شکنجه شده است.

همه کسانی که تحت اینچنین شرایطی دستگیر گشته اند می گویند که طی زمان سر به نیست بودنشان در ساختمان های پولیس شکنجه شده اند. اکثر آنها را تحت عناوین جعلی به دادگاه کیفری می کشانند.

ابوعبیده الاموری ۵ فبروری ۲۰۱۶ در محل کنترول پلیس در جاده ای به سوی البهری در حال بازگشت از محل کار به خانه ربوده شد. تصویر این مهندس جوان کشاورزی در ۲۸ بروری گرفته شده و در روزنامه یوم صبا (youm7.com) انتشار یافته است. وی در میان گروهی از متهمین تروریسم دیده می شود. **اسلام ابراهیم التوهانی** را نیز بدین گروه نسبت می دهند. او را در محل کارش در کفر شیخ دستگیر نمودند. این صحنه سازی آشکاری است: همه اشخاصی که در یک تصویر دیده می شوند توسط پولیس ربوده شده و تحت شکنجه قرار گرفته اند. تا امروز نیز خانواده **ابوعبیده** و **اسلام** از آنها خبری ندارند.

آنها هیچ بخشی از اجتماع را استثناء نمی کنند. ماشین فشار بر سرعت خویش افزوده است و بدون تفاوت همه افرادی را که بر روی لیستی با معیارهای کثدار قرار دارند یا جوانانی را در خیابان ها ربوده و دستگیر می کنند. خلاصه: جامعه مصر از دو سال پیش از ترور پولیسی در عذاب است و تاریک ترین ایام سرکوب از زمان **عبدالناصر** بدین سو را با یاد می آورد.

این کیفری است دسته جمعی که پس از اصابت به اخوان المسلمین، بدون تفاوت بر تمامی اپوزیسیون واقعی یا فرضی گسترش یافته است و پایانی نیز بر آن به نظر نمی رسد. جامعه بین الملل نیز با سکوتی گوش کر کن به بحران پناهجویان سوری یا گسترش خلافت اسلامی تا کشورهای مغرب سرگرم بوده، عملاً حامی وضع حاضر است.

دوشیزگان دامیتہ

<https://web.facebook.com/FreedomForGirlsDomiat/?fref=ts>

۱۳ زن جوان در ۵ ماه مه ۲۰۱۵ به خاطر تظاهرات آرامی که در دومیان (دامینته) می کردند، دستگیر گشتند. آنان را که فقط خواهان آزاد شدن اقوامشان بودند به سختی کتک زدند و به مقابل قاضی کشانده به گونه ای جعلی به مسبب مرگ نفرات پولیس بودن متهم نمودند. ۱۰ تن آنها هنوز بدون آن که حکمی برایشان صادر شده باشد پشت میله های زندان بوده، دادگاهشان مجدداً به تعویق افتاده است. تاریخ دادگاه مجدد آنها به ۲۴ اپریل موکول گشته، تحت شرایطی اسف بار با زندانیان جنایتکار همبند هستند.

نام آنها:

- ۱ - اسراء فرحات
- ۲ - آیه عمر
- ۳ - حبیبه ثنا
- ۴ - خلود الفلاحی
- ۵ - روضه خاطر
- ۶ - ساره حمدی
- ۷ - ساره رمضان
- ۸ - فاطمه ترک
- ۹ - مریم ترک
- ۱۰ - فاطمه عیاد

أمار خشونت دولتی علیه زنان
از 3 ژوئیه 2013 تا 29 فوریه 2016

مستقیماً مورد اصابت گلوله های ساچمه ای = 123
 بر اثر بی مبالائی یا اتفاقات پزشکی جان داده = 165
 مورد تجاوز یا مزاحمت جنسی = 72

شمار زنانی که قربانی خشونت در زندان ها حین دیداری در زندان بوده اند = 304
 شمار زنانی که به دادگاه های نظامی کشانده شده اند = 24
 شمار زنانی که از دانشگاه رفتن آنها جلوگیری شده است = 526
 شمار زنانی که در اسارت پلیس هستند = 56
 شمار زنانی که در محازات تعلیقی یا در انتظار حکم دادگاه می باشند = 1933

زنانی که تا به امروز سر به نیست هستند = 11
 شمار زنان ربوده شده و دوباره حضور یافته = 111
 مجموع زنانی که حضوراً یا در غیاب محکوم گشته اند = 248
 مجموع زمان محکومیت ها = 1009 سال و 3 ماه
 مجموع مبالغ وثیقه و مجازات مالی = 250.000 یورو

آمار خسارت زنان

برگرفته از تلاکسکالا - ۸ مارچ ۲۰۱۶

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=17420>